

DIUMENGE III DE QUARESMA (C)

LECTURA PRIMERA Ex 3:1-8a. 10, 13-15

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, Moisès pasturava el ramat del seu sogre Jetró, sacerdot madianita. Tot guiant el seu ramat desert enllà, arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu. L'àngel del Senyor se li aparegué en una flama enmig de la Bardissa. Va mirar, i s'adonà que la Bardissa cremava, però no es consumia. Moisès es va dir: «Deixa'm anar a veure aquesta visió extraordinària: què ho fa que no es cremi la Bardissa.» El Senyor veié que s'acostava per mirar. Llavors Déu el cridà de la Bardissa estant: «Moisès, Moisès.» Ell respongué: «Aquí em teniu.» Déu li digué: «No t'acostis aquí. Descalça't, que el lloc on ets és terra sagrada.» I afegí: «Jo sóc el Déu del teu pare, Déu d'Abraham, Déu d'Isahac, Déu de Jacob.» Moisès es cobrí la cara perquè no gosava mirar Déu. Llavors el Senyor li digué: «He vist les penes del meu poble al país d'Egipte i he sentit el clam que li arrenquen els seus explotadors. Conec els seus sofriments. Baixarè, doncs, a alliberar-lo del poder dels egipcis i a fer-lo pujar d'aquell país cap a un país bo i espaiós, un país que regalima llet i mel.»

Moisès digué a Déu: «Quan aniré a trobar els israelites i els diré: “El Déu dels vostres pares m'envia a vosaltres”, si ells em pregunten quin és el seu nom, ¿què he de respondre?» Déu li contestà: «Jo sóc el qui sóc.» I afegí: «Respon així als Israelites: “Jo-sóc m'envia a vosaltres.» Déu digué encara a Moisès: «Digues això als israelites: “Jahvè (el qui és), el Déu dels vostres pares, Déu d'Abraham, Déu d'Isahac, Déu de Jacob, m'envia a vosaltres. Aquest serà el meu nom per sempre, amb aquest nom em tindran present totes les generacions”.»

SALM RESPONSORIAL 102:1-2, 3-4, 6-7, 8 i 11 (R.: 8a)

Beneix el Senyor, ànima meva,
del fons del cor beneix el seu sant nom.
Beneix el Senyor, ànima meva,
no t'oblidis dels seus favors.

R. *El Senyor és compassiu i benigne.*

Ell et perdona les culpes
i et guareix de tota malaltia,
rescata de la mort la teva vida
i et sacia d'amor entranyable. **R.**

El Senyor fa justícia als oprimits,
sentència a favor d'ells.
Ha revelat a Moisès els seus camins,
el seu estil d'obrar, als fills d'Israel. **R.**

«El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al càstig, ric en l'amor.»
El seu amor als fidels és tan immens
com la distància del cel a la terra. **R.**

LECTURA SEGONA IC 10:1-6. 10-12

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, no vull que us passi per alt una lliçó de la història. Els nostres pares estaven tots emparats per aquell núvol, tots passaren el Mar Roig i tots, en el núvol i en el mar, van rebre com un baptisme que els unia a Moisès. Tots es van alimentar amb el mateix menjar espiritual, tots van beure la mateixa beguda espiritual, ja que bevien d'una roca espiritual que els acompanyava i aquesta roca significava el Crist. Malgrat tot, la gran majoria no foren agradables a Déu ja que quedaren estesos pel desert. Tot això era un exemple per a nosaltres, perquè no desitgem allò que no és bo, com ells ho feren. No murmureu, com ho feren alguns d'ells, que van morir a mans de l'Exterminador. Tot això que els succeïa era un exemple, i va ser escrit per advertir-nos a nosaltres ja que els segles passats s'encaminaven cap als temps que vivim. Per tant, els qui es creuen estar fermes, que mirin de no caure.

EVANGELI Lc 13:1-9

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

Per aquell temps, alguns dels qui eren presents contaren a Jesús el cas d'uns galileus, com Pilat havia barrejat la sang d'ells amb la de les víctimes que oferien en sacrifici. Jesús els respongué: «Us penseu que aquells galileus van ser malmenats perquè havien estat més pecadors que tots els altres galileus? Us asseguro que no: si no us convertiu tots acabareu igual. I aquells divuit homes que van morir quan els caigué a sobre la torre de Siloè, ¿us penseu que eren més culpables que tots els altres habitants de Jerusalem? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual.»

I els digué aquesta paràbola: «Un home que tenia una figuera a la vinya, anà a cercar-hi fruit i no n'hi trobà. En veure això, digué al vinyater: “Mira fa tres anys que vinc a cercar fruit d'aquesta figuera i no n'hi trobo. Talla-la d'una vegada. Per què la tinc, si no fa més que ocupar-me la terra?”. Ell li contestà: “Senyor, deixeu-la, encara aquest any. Cavaré la terra i la femaré, a veure si fa fruit d'ara endavant; si no, ja la podreu tallar”.»